

РЕШЕНИЕ

№ 7922

гр. София, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 03.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6294** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр.чл.112 ал.1 т.4 от Закона за здравето /33/.

Образувано е по жалба на О. М. М. срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ на НЕЛК, Специализиран състав по вътрешни, белодробни и С. под № 1234 от заседание № 084 от 04.06.2021г. в частта по т.12 и т.19.

В жалбата се твърди, че решението на НЕЛК е незаконосъобразно, защото с оглед на неговото здравословно състояние след м.05.2021г. описаните противоположни условия на труд не съществували в толкова голяма степен, както били описани. Посочва, че същите тези условия са завишени и освен това може да извършва работа на смени и при неблагоприятни външни условия. Счита, че НЕЛК е следвало да постанови да продължи да изпълнява своята дейност при облекчени условия на труд. Избраната форма на трудоустрояване била по-неблагоприятна за жалбоподателя и не кореспондирала с актуалния му здравен статус.

В проведените съдебни заседания на 15.10.2021г. и 03.12.2021г. жалбоподателят О. М. М., редовно призован се представлява от адв. П. Д., който поддържа жалбата и моли да бъде постановено решение, с което същата да бъде уважена.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия редовно призован не изпраща процесуален представител в насрочените открити съдебни заседания, който да изрази позиция по основателността на оспорването на акта.

Заинтересованите страни - Агенция за хора с увреждания - [населено място], Регионална дирекция "Социално подпомагане"- [населено място] и ТП на НОИ-

[населено място] са редовно призовани, но не изпращат представители, които да изложат становище по основателността на оспорването на акта.

Заинтересованата страна- [фирма], представлявано от Х. Г. З. е депозирал на 12.08.2021г. писмен отговор, в който излага, че основно задължение на работодателя е да осигури здравословни и безопасни условия на труд с цел съхраняване живота и здравето на работниците. Дейността на дружеството била свързана със сервиз, монтаж, демонтаж, ремонт на кулокранове, като работата се извършвала на открито, целогодишно, работното място било непостоянно и независимо от климатичните условия. Дейността се извършвала на територията на цялата страна и във връзка със спешни ремонтни работи по възникнали аварии на кулокранове. Това налагало командироване на работниците в спешен порядък, без да може да се предвиди какви ще бъдат климатичните условия, а електрическите табла и инсталации са разположени на височина, което от своя страна изисквало физическо натоварване. Работодателят не бил в състояние да предложи облекчени условия на труд, тъй като работата е на строителни обекти, списъчният състав се състои от 12 човека и не съществува друга подходяща работа, при изпълнение на която да бъдат съобразени посочените в решението на НЕЛК ограничения. Конкретната трудова дейност, която изпълнявал О. М. М. не била подходяща за него с оглед на здравословното му състояние. От началото на 2021г. работникът ползвал отпуск за временна нетрудоспособност, като диагнозата посочена в издадените болнични листове бъбречна недостатъчност сочела на невъзможност да се упражнява трудовата дейност, като „електромоньор“, съобразно производствената характеристика.

В процеса заинтересованата страна се представлява от адв. М. Ц., която в хода на устните състезания изразява доводи за законосъобразност на акта. Претендира присъждането на направените по делото разноски в размер на сумата от 500.00 лева.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С Експертно решение № 0385 на Трудова експертна лекарска комисия, към МБАЛ [фирма]- [населено място], взето на заседание № 040, проведено на 26.02.2021 година, по повод освидетелстване на жалбоподателя О. М. М. е определена обща оценка на работоспособността 50 % трайно намалена работоспособност и срок на същата: за една година - до 01.02.2022г. Общата оценка на ТНР от 50 % е установена при водеща диагноза: „хипертонично сърце без /застойна/ недостатъчност“.

Посочени са основните заболявания на жалбоподателя, както следва: „артериална хипертония III степен, умерена степен, сърдечна форма. Митрална регургитация I +ст.трикуспидална регургитация II ст. СН2-3. Захарен диабет тип 2. Диабетна полиневропатия. Хроничен тубулоинтерстициален нефрит.“

Изложени са противоположните условия на труд, както следва: значително нервно-психическо напрежение, тежко физическо натоварване, нощен труд, токсични въздействия. Посочено е, че длъжността, която заема О. М. М. „електромонтьор“ не е противоположна за състоянието му при условията на труд, описани в производствената характеристика.

С оспорваното Експертно решение № 1234 на НЕЛК от заседание № 084/04.06.2021г. е отменено ЕР № 0385/26.02.2021г. на ТЕЛК в частта относно трудовата препоръка на жалбоподателя. Прието е, че същият не може да работи като „електромонтьор“ при посочените в проиводствената характеристика условия на труд и следва да бъде

трудоустроен. Посочени са следните противопоказни условия на труд: без тежък физически труд, без нервно-психическо пренапрежение, без сменна работа и нощен труд, без продължителни преходи пеш, без статично натоварване на долните крайници, без въздействие на химически вещества, без неблагоприятни външни условия.

По данни от производствената характеристика от 01.02.2021г. О. М. М. изпълнявал длъжността „електромоньор“ над 13 години и имал изграден стереотип и адаптация относно длъжностните задължения, работно място и условия на труд. Работното време било 8 часа, при безсменен режим на работа и без полагане на нощен труд. Работното място е непостоянно- на открито с работа на височина. Дейността е монтаж, демонтаж и сервиз на ел.табла и ел. инсталации на кулокранове на строителни обекти. Физическото натоварване е оценено, като умерено, работата е свързана с вдигане и пренасяне на товари, без бутане или теглене на товари. Не е описана допълнително монотонна работа. Работната поза е смесена: правостояща 5 часа/смяна и седяща 1 час/смяна. Принудителни пози- наведена 1 час/смяна и с ръце над нивото на раменете 1 час/смяна. Има въведен ФРТП. Работата е свързана със зрително напрежение 2 часа/смяна и нервно-психическо напрежение 1 час/смяна. Лични предпазни средства- ръкавици, каска, обувки, специално работно облекло.

По делото са приети писмените доказателства, съдържащи се в медицинското експертно досие на О. М. М..

В процеса е изслушано и заключение на съдебно - медицинска експертиза, изготвена от вещото лице доц. д-р В. П. П., която се възприема от съда, като компетентно и обективно изготвена въз основа на проверка на пълната медицинска документация.

Доц.д-р В. П. е извършила експертна оценка на риска на работно място „електромонтьор“ в [фирма], като е констатирала следното:

Търговското дружество [фирма] е с предмет на дейност монтаж, демонтаж, ремонт, сервиз на повдигателни съоръжения в строителството. Брой работещи във фирмата лица -10, в т.ч. управител. От тях - електромонтьори -2-ма /IV квалификационна група/. Работното място е непостоянно, на открити строителни терени на територията на страната. Работно оборудване: Съоръжения с повишена опасност - кулокранове с осигурен технически надзор от фирма „Синоватик“, лицензирана към ДАМТН, ръчни електрически и механични преносими инструменти. Работно облекло и Л. - осигурени работни обувки със защитно бомбе, подходящи подметки, предпазни колани /сбруи / при работа на височина. Работен процес- електромонтьорът извършва ремонт на електрозахранването на повдигателните съоръжения: дейности по монтаж, демонтаж, ел.техническо поддържане и изпитване на отделните възли, елементи на повдигателното съоръжение, контрол за техническата им изправност. При необходимост изпълнява и други задачи, възникнали при ремонта и поддържането на повдигателните съоръжения. Работно време е 8 часов работен ден, без смени и без нощен труд.

Основните професионални рискове на работното място „електромонтьор“ са:

1.Риск от физическо статично-динамично натоварване, свързано с:

А./ изпълнение на ръчна работа с тежести / тегло на единичен преносим товар до 50 кг. /напр. на ел. двигател /, на преносим инструментариум и други.

Б./ поддържане на принудителна правостояща работна поза /с навеждане, извиване назад и усукване в шийния сегмент на гръбначния стълб, клякане, усукване /при захранващия колектор на площадката / и навеждане в поясно-кръстцовия сегмент на

гръбначния стълб.

В./ стереотипни системни работни движения на горните крайници от 1-5 клас с възможност за микротравматизация от ръчни работни ел.инструменти.

Г./ придвижване по обекта в т.ч. изкачване на височина при работа на кулокрана.

2. Риск от механични травми - падане от височина, спъване, подхлъзване, непредпазливост при използване на работното оборудване, удар в товари и предмети на строителния обект. След механичното сглобяване на кулокрана се пристъпва към електрозахранване на подемното съоръжение, което се извършва от електромонтьора. Тази дейност, както и по-нататъшното обслужване на електрозахранването на съоръжението в случай на повреда, отстраняване на дефект или др. се изисква изкачване на височина от 1 м. до 40 м. до кулата на крана и до края на хоризонталната стрела на крана за достъп до двигател, спирачки, изключватели, инсталации и възли.

3.Риск от електрически ток поради специфичната професия.

4.Риск от неблагоприятен микроклимат - прегряване, преохлаждане / студ и влага / при работа на открито.

5.Риск от нервно-психическо пренапрежение като предпоставка за стрес на работното място, свързан с отговорност при специфична трудова дейност, изпълнение на трудовата задача в екипност и взаимосвързаност на изпълнителите и в условия на времеви натиск, изискване за квалификация, наложени командировки до отдалечени обекти, неблагоприятни съпътстващи условия на труд /работа на открито, шум, непривлекателен труд.

6.Риск от зрително напрежение.

7.Риск от шум при работещи строителни машини.

Експертът е посочил, че съгласно общоприетата методика посочените рискове се оценяват като произведение от вероятността за настъпване на увреждане, времето на въздействие /експозиция / и тежестта на възможното увреждане от тези рискове. В случая, поради наличието на изброените по-горе хронични заболявания на О. М. М., рискът за увреждане на лицето нараства в пъти за сметка на увеличаването на вероятността от увреждане.

Доц.д-р В. П. е потвърдила установените заболявания на жалбоподателя О. М. М., както следва: 1. Артериална хипертония III ст. с хипертонично сърце и хронична сърдечна недостатъчност; 2. Неинсулинозависим захарен диабет с неврологично усложнение - диабетна полиневропатия; 3. Тубулоинтерстициален нефрит / по данни от лабораторните изследвания с предимно гломерулно засягане, което насочва към диабетна нефропатия - бъбречно усложнение на захарния диабет/.

Регистрираните в медицинската документация прояви на кетоацидоза, на „диабетно стъпало“, на застойна сърдечна недостатъчност и стенокардия и на начална бъбречна недостатъчност в полиуричната ѝ фаза с вторична анемия сочат неблагоприятна динамика на основното и придружаващите заболявания.

Съобразно водещата диагноза и поотделно за заболяванията на О. М., същият не може да работи като „електромонтьор“. Основни фактори на работната среда и трудовия процес биха утежили протичането на посочените заболявания. Независимо от вида на електромонтажните работи, които извършва едно лице, неблагоприятният климат, тежкото физическо натоварване, принудителната стояща работна поза, нервно-психическото пренапрежение и работа на височина са основни и неотстраними условия на труд в работната му среда.

Всеки един от факторите, посочени в ЕР на НЕЛК като противоположно условие на

труд може да повиши риска и да се отрази зле върху протичане на заболяванията на жалбоподателя, респ. на неговата работоспособност, ако той / факторът / не бъде елиминиран от работната му среда. Според вещото лице, като противоположни условия на труд за конкретната професия на жалбоподателя могат да отпаднат „сменна работа“ , „продължителни преходи пеш“ и „химически въздействия“, но би трябвало да се доваби забрана за работа на височина.

Според вещото лице, О. М. М. не може да работи като „електромонтьор на повдигателни съоръжения в строителството“ т.е. да осъществява предмета на своята трудова дейност съобразно подписаната от него длъжностна характеристика. Условието на труд биха влошили протичането на съществуващите хронични заболявания и провокирали поява на нови усложнения.

При така установените факти, Административен съд София-град, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана от надлежна страна и в законоустановения срок, считано от 16.06.2021г., срещу акт, подлежащ на контрол за неговата законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното решение на НЕЛК е издадено от компетентен орган, съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 1, във връзка с чл. 43, т. 1 от Правилника за устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр. 34/04.05.2010 година/ - от специализиран състав на НЕЛК по вътрешни, белодробни и С., определен съобразно водещата диагноза на освидетелстваното лице. Съобразена е и разпоредбата на ал. 2 на чл. 49, съгласно която консултациите на останалите специализирани състави на НЕЛК се вписват в експертното решение и са неразделна част от мотивите му. Експертното решение не се подписва от консултиращите състави. Съобразени са и разпоредбите на чл.18 ал.3, ал.4 от ПУОРОМЕРКМЕ.

Оспореното решение е издадено в законоустановената форма /чл.49 ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ във вр.чл.59 ал.1 и ал.2 от АПК/, както и съдържа всички посочени в чл.61 ал.2 от НМЕ реквизити. Решението е постановено при липса на допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила. Актът и преписката в тяхната цялост, съдържат фактите, обосновали произнасянето на административния орган. С оглед изложеното не са налице основания за отмяна на оспореното решение по см. на чл.146 т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Съгласно чл.142 ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а съгласно, ал. 2, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на устните състезания.

Съгласно чл.101 ал.7 от ЗЗ принципите и критериите на медицинската експертиза, редът за установяване на временна неработоспособност, видът и степента на увреждане, степента на трайно намалена работоспособност, потвърждаване на професионална болест, както и условията и редът за извършване на медицинска експертиза по чл. 103, ал. 3 се определят с наредба на Министерския съвет. В случая приложима е Наредбата за медицинската експертиза (Приета с ПМС № 120 от 23.06.2017 г., обн., ДВ, бр. 51 от 27.06.2017г., в сила от 27.06.2017г.), съгласно чийто чл.3 ал.2, експертизата на трайно намалената работоспособност, на вида и степента на

увреждане на лицата, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 от КСО, се осъществява от ТЕЛК и НЕЛК, като относимите материалноправни разпоредби и административно-производствени правила са регламентирани в глава четвърта "Експертиза на трайно намалена работоспособност и на вида и степента на увреждане".

Обжалваното решение е постановено в съответствие с относимите материалноправни разпоредби и липсва основание за неговата отмяна по чл.146 т.4 от АПК. Съгласно чл.62 от НМЕ, видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определят въз основа на представената медицинска документация, обективизираща степента на увреждане и функционален дефицит на заболелия орган и/или система, и при необходимост - въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед и насочени лабораторни и функционални изследвания.

При постановяване на атакуваното решение са съобразени всички писмени доказателства удостоверяващи обективните находки и документирани такива относно здравословното състояние на О. М. М.. Определящо за правилността на експертното решение е законосъобразното приложение на разпоредбите на Приложение № 1 към чл.63 ал.1 от НМЕ, по реда на което се извършва преценка на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит, както и съобразяването на процента ТНР (вида и степента на увреждане) със степента на установения функционален дефицит, като при наличие на множествени увреждания, посочени като отправни точки в приложение № 1, процентът на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) се определя по Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти съгласно приложение № 2.

В случая, с обжалваното решение е определена ТНР от 50 %, установена въз основа на представената медицинска документация и същата не се оспорва от освидетелстваното лице и неговия работодател.

Съгласно чл.61, ал.1, т.7, т.8 от НМЕ експертизата на трайно намалената работоспособност включва определяне и на противопоказните условия на труд, както и трудоспособно ли е лицето за работното си място и необходимостта от трудоустрояване. По делото няма спор, че към момента на освидетелстване жалбоподателят е изпълнявал длъжността „електромонтьор“ в [фирма].

В КТ законодателят е предвидил специална закрила на лицата с намалена работоспособност. Съгласно чл.314 от КТ работник или служител, който поради болест или трудова злополука не може да изпълнява възложената му работа, но без опасност за здравето, може да изпълнява друга подходяща работа или същата работа при облекчени условия, се

трудоустроява на друга работа или на същата работа при подходящи условия по предписание на здравните органи. Така видно от чл.317, ал.1 от КТ, необходимостта от преместване или работа без преместване при облекчени условия, характерът на работата, условията на труд и срокът се определят по предписание на здравните органи, които са задължителни за работодателя и работника, а съгласно, ал. 3 на същата разпоредба работодателят е длъжен да премести работника в 7 - дневен срок от предписанието. Противопоказните условия на труд посочени в т. 19 от решението на НЕЛК представляват именно предвидените в чл.317 от КТ предписания на здравните органи.

Отношенията, свързани с трудоустрояването на лицата с намалена работоспособност се уреждат с Наредбата за трудоустрояване, приета с ПМС № 72/1986 г., обн. ДВ. бр.7/27.01.1987г., която предвижда в чл. 1, че предписанията за трудоустрояване се издават от лекуващия лекар, лекарските консултативни комисии /ЛКК/, териториалните експертни лекарски комисии /ТЕЛК/ и Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1-4 от Наредбата за трудоустрояване /НТ/, във всяко предприятие се създава комисия по трудоустрояване, която определя съответното подходящо работно място за трудоустрояване на конкретния работник/служител, спазвайки стриктно предписанията на здравните органи. При спор между предприятието - работодател и подлежащия на трудоустрояване работник или служител относно подходяща работа, въпросът се решава от здравния орган, издал предписанието за трудоустрояване. Съгласно чл.1, ал.3 от НТ, Териториалната експертна лекарска комисия (Националната експертна лекарска комисия) трудоустроява лица, на които определя 50 и над 50 на сто трайна намалена работоспособност или здравни противопоказания за изпълняване на възложената им работа.

Безспорно е между страните, че жалбоподателят е с призната 50 % трайно намалена работоспособност, с водеща диагноза „хипертонично сърце без /застойна/ сърдечна недостатъчност“ и при конкретни противопоказни условия на труд.

Определените с обжалваното решение на НЕЛК противопоказни условия на труд са ясни, конкретни и точни. Същите са дадени след прецизно запознаване с медицинската документация /МЕД/ и се потвърждават и от експертното мнение на доц. д-р В. П.. Съобразно водещото заболяване – хипертонично сърце без /застойна/ сърдечна недостатъчност и придружаващите такива на О. М. М.- неинсулинозависим захарен диабет с неврологично усложнение - диабетна полиневропатия и тубулоинтерстициален нефрит, същият не може да работи като

„електромонтьор“, защото основните фактори на работната среда и трудовия процес биха утежнили протичането на посочените заболявания. Независимо от вида на електромонтажните работи - ел.обслужване на повдигащи съоръжения или отстраняване на опасни последици от аварии, монтаж, настройка и обслужване на ел. системи и мрежи и оборудване, направа на резервни източници на електрозахранване под земята и на височина и други, неблагоприятният микроклимат, тежкото физическо статично-динамично натоварване, принудителната неблагоприятна стояща работна поза, нервно-психическото пренапрежение и работа на височина са основни и неотстраними трудово-хигиенни условия на работната му среда.

Жалбоподателят не може да изпълнява тази трудова функция „електромонтьор на повдигателни съоръжения в строителството“, съобразно длъжностната и производствена характеристики. Условието на труд в това предприятие [фирма] биха влошили протичането на съществуващите хронични заболявания и провокирали поява на нови усложнения. Отразените в решението на НЕЛК болести, са посочени като противопоказания за работа по обслужване на подежни съоръжения в Приложение 4 към чл. 5, ал. 2 на Списък на медицинските противопоказания за постъпване на работа в производства и професии с вредни за здравето условия и фактори към Наредба за задължителните предварителни и периодични медицински прегледи на работниците /обн., ДВ, бр. 16 от 27.02.1987 г./ , т. LXIV „ Дейности на височина и с издигане на височина, както и при обслужване на подежни съоръжения“, т. „ Б“ - Работи по обслужването на подежни съоръжения (куло-кранове и мостови кранове). Това са заболявания на сърдечно-съдовата система /трайна артериална хипертония, И., стенокардия и др./, заболявания на пикочно-половите органи, заболявания на ендокринните жлези и на обмяната на веществата с трайно нарушение на функциите и хронични заболявания на периферната нервна система.

Кодекса на труда въвежда специална закрила на лицата с намалена работоспособност, като целта е да се позволи използването на работоспособността, макар и намалена и на тези лица да се създадат подходящи условия на труд. Преместването на друга подходяща работа за работника или служителя е една от формите на трудоустрояването. Това е работа, изпълнението на която не се отразява неблагоприятно върху неговото здраве и не води до влошаване и по-нататъшно намаляване на остатъчната му работоспособност. Другата форма на трудоустрояването е при облекчени условия. При нея работникът или служителят продължава да изпълнява същата работа, но при по-леки за

неговата намалена работоспособност условия на труд. Използването на едната или другата форма на трудоустрояване е въпрос на преценка на здравния орган, който извършва трудоустрояването. В конкретния случай, ответната страна, след като е изследвала условията на работа в [фирма] правилно е приела, че здравословното състояние на жалбоподателя не му позволява да полага труд, изпълнявайки длъжността „електромонтьор“.

НЕЛК или ТЕЛК не определят конкретната длъжност/работно място, на което следва да бъде трудоустроено лицето с определена ТНР. Конкретните длъжности и работни места се определят от комисията по чл. 2, ал. 1 от Наредбата за трудоустрояването и за да е подходяща конкретната работа, на която се трудоустроява лице с временно или трайно намалена работоспособност, тя трябва да съответства на описаните от ТЕЛК/НЕЛК противопоказания за труд. В качеството си на органи на медицинската експертиза, ТЕЛК/НЕЛК притежават материална компетентност само при спор по медицинския въпрос - дали предлаганата работа е съвместима със здравните противопоказания за предписаното трудоустрояване, съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредбата за трудоустрояване, да решават тези спорове.

Въз основа на изложеното и след като провери законосъобразността на атакуваното експертно решение по реда на чл.168 от АПК, съдът заключава, че същото е законосъобразно- постановено е от компетентен орган, без да са били допуснати процесуални нарушения и в изискуемата форма, както в съответствие с материално-правните разпоредби на НМЕ. Жалбата на О. М. М. се явява неоснователна и подлежи на отхвърляне.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 от АПК в полза на [фирма] следва да бъдат възстановени направените в процеса разноски, представляващи заплатено възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв. М. Ц. в размер на сумата от 500.00 лева. Неоснователно е възражението на пълномощника на жалбоподателя за прекомерност на този хонорар, тъй като същият е в минимален размер, съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет.

Така мотивиран, *Административен съд София-град* на основание чл.172, ал.2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. М. М. срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ на НЕЛК, Специализиран състав по вътрешни, белодробни и С. под № 1234 от заседание № 084 от 04.06.2021г. в частта по т.12 и т.19.

ОСЪЖДА О. М. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.10 да заплати на [фирма], представлявано от Х. Г. З., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „К. село“, [улица] сумата от 500.00 /петстотин/ лева на основание чл.143, ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен съд на Република България.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: